

تغییرات اقلیمی و رفتار نوسانی سطح دریای خزر

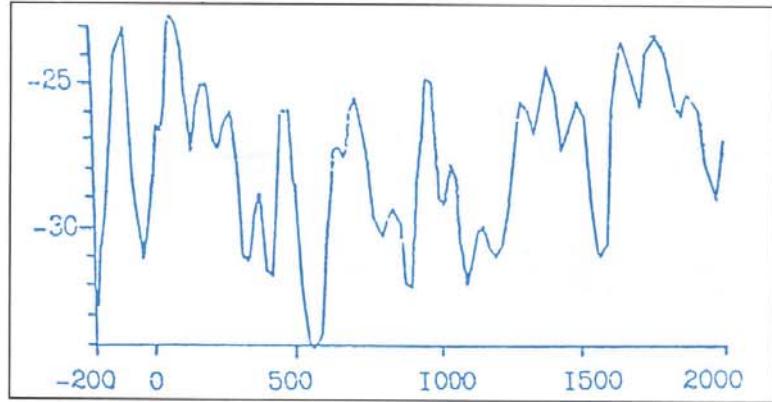
نویسنده: عبدالعظیم قانقرمه (کارشناس ارشد جغرافیا گرایش هیدرولوژیما)

پیشگفتار

خزر بزرگترین دریاچه کره زمین است و سطح اساسی آن در زیر سطوح آزاد آب اقیانوسها قرار دارد. پنج کشور جمهوری اسلامی ایران، آذربایجان، فدراسیون روسیه، قرقازستان و ترکمنستان این دریاچه را احاطه کرده‌اند. بنابراین برای این کشورها و نیز دیگر کشورهای جنوب آسیا به لحاظ اقتصادی و سیاسی، از اهمیت حیاتی خاصی برخوردار است. در حال حاضر آنچه این کشورها را در خطوط ساحلی به خود مشغول کرده است، پیشروی آب به سواحل آنها از سال ۱۹۷۷ م می‌باشد. به همین منظور سعی شده است که مختصراً رفتار نوسانی دریا بحث گردد تا معلوم شود که آیا چنین پدیده‌ای با این شدت در گذشته تاریخی وجود داشته یا یک حالت استثنایی از رفتار سطح آب می‌باشد. آیا این حالت از قوانین رفتار دوره‌ای (سیکلی) (Cycle) پدیده‌های دیگر در طبیعت پیروی می‌کند؟

بدین طریق شاید راهی برای رفع مشکلات برنامه‌ریزیهای حفاظتی و آمایشی ساحلی گشوده شود. در این نوشته رابطه تغییرات اقلیمی با رفتار نوسانی سطح آب دریا بررسی می‌شود و سپس الگویی برای تنظم کشیدن این رفتار در دوره‌های تاریخی ارایه می‌گردد.

نگاره (۱):
نمودار تراز سطح
آب دریای خزر
در دورهٔ تاریخی
(منبع گیلک،
سال ۱۳۷۳ ه.ش)

در موردنوسان دریای خزر در دوره‌های سرد و گرم می‌توان چنین اظهار نمود که، در زمانهای سرد به علت تنشعفات زمین و کمبود انرژی خورشیدی، صحرای وسیع سبیری سرد شده و درنتیجه هوای مجاور خود را نیز سرد می‌کند و این هوای سرد شده به تاریخ سنگین‌تر می‌شود. هوای سنگین نزول کرده و ایجاد فرابار (پرسشار، آتش سیکلون) در روی زمین می‌شود. در دوره‌های یخچالی، توده هوای سبیری بیشترین گسترش را داشته، به طوری که نه تنها سطح دریای خزر بلکه نیمه‌های شمالی ایران را نیز در پرگونه است و درنتیجه به عنوان عاملی مانع خروج آب (کاهش تبخیر) گردیده است. در این حالت که اختلاف حرارتی بین قاعده هوا و سطح آب دریا به حداقل ممکن خود رسیده، تبادل رطوبتی که درنتیجه اختلاف حرارتی به صورت تبخیر انجام شد، تقاضای بافت است. درحالی که در دوره‌های گرم، عقب نشینی توده سبیری دیگر نمی‌توانسته مانع تبادل حرارتی قاعده هوا و سطح آب باشد. درحال حاضر در زستان گسترش توده هوای سرد و خشک سبیری در روی دریای خزر زیاد است ولی در تابستان به حداقل ممکن می‌رسد. بنابراین کمترین سطح آب را در دی ماه شاهد ستم زیرا توده هوای سبیری سرد و خشک است و دریای خزر گرم؛ درنتیجه در حين عبور، توده هوای سبیری از زیر ناپایدار شده و رطوبت کسب می‌کند و سبب برداشت رطوبت می‌شود و هرچه این فرکاس غیرور (توده هوای سبیری) بیشتر شود رطوبت پیشتر نیز برداشت می‌کند.

تغییرات اقلیمی با دوره‌های صدالله یا کمتر که در بین دامنه تغییرات دوره‌های سرد و گرم واقع شده، خود را به صورت آشکارتری نمایان می‌کند. تغییرات انرژی دریافت کره زمین از خورشید به عوامل متعددی از جمله شفاقت سخamat جو زمین، اثر گلخانه‌ای، فعالیت اتفشانها، فعالیت‌های سطح خورشید و فاصله زمین از خورشید پستگی دارد. آنچه در این میان می‌تواند اثرات دیگر را نیز تحت تأثیر قرار دهد فعالیت‌های سطح خورشید است که درنتیجه آن میزان انرژی ساطع شده از خورشید در تغییر خواهد بود. در طی اندازه‌گیریهای که از فعالیت لگه‌های سطح خورشید از سال ۱۶۱۱ م تا به حال انجام شده یک سیکل ۱۱ ساله و یک سیکل ۸۰ تا ۹۰ ساله مشاهده گردیده است. به طوری که این تغییرات روابط نزدیکی با

تغییرات اقلیمی و عمل آن در مقیاس زمان

تغییرات اقلیمی در بعد زمان شامل چندین عرصه می‌باشد.
الف) تغییراتی که در هر ۲۵۰ میلیون سال بوجود می‌آید و به مدت ۲۰ میلیون سال ادامه می‌یابد؛ عامل آن حرکت افقی یا عمودی خشکیها به طور آهسته می‌باشد که شاید بیش از چند سانتی‌متر در هر سال نخواهد بود؛

ب) تغییراتی که در هر ۴ تا بیست هزار سال منجر به گرم و سرد شدن زمین می‌شود؛ عامل آن تغییرات هندسی و پشتیت مدار زمین به دور خورشید است. زمین ضمون گردش به دور خورشید، دارای نوعی رقص محوری است. به همین دلیل مدار گردش زمین به دور خورشید کمی متغیر است، این تغییر در بین تغییرات ۲۰ میلیون سال واقع می‌شود؛

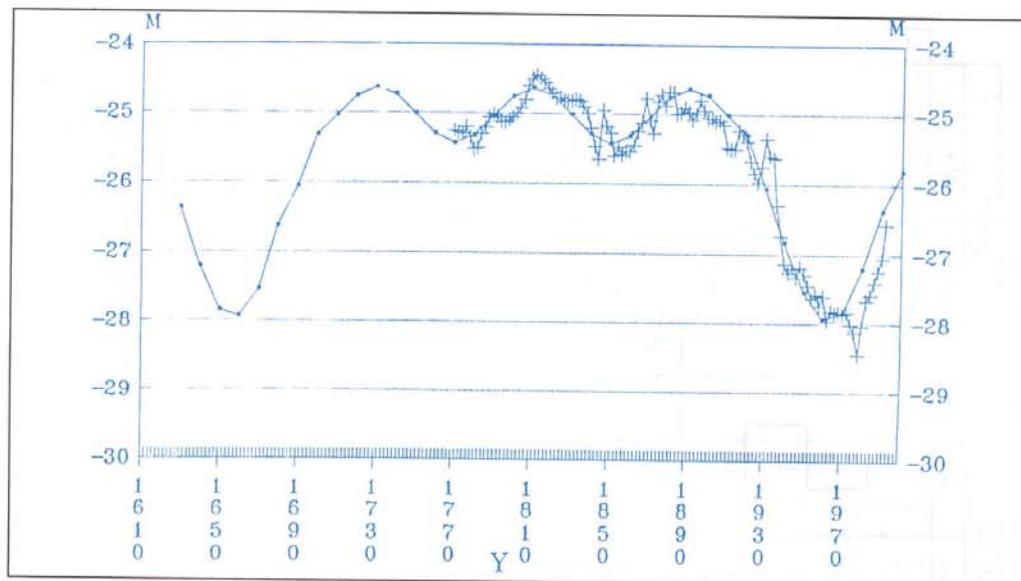
ج) تغییراتی که در هر یک یا چند صد سال بوجود می‌آید؛ موجب سرد یا گرم شدن آب و هوای زمین می‌شود. این نوع تغییرات معمول تغییرات انرژی خورشیدی باشد. این تغییر در بین دامنه تغییرات ده تا بیست هزار سال بوقوع می‌پوندد؛

د) تغییرات کوتاه مدت؛ هر انسانی نیز در طی زندگی خود چند مرتبه می‌تواند شاهد تغییرات اقلیمی ۱۱ ساله و ۲۵ ساله باشد.

رابطهٔ تغییرات اقلیمی و نوسان سطح آب دریای خزر

از تغییرات اقلیمی بلند مدت چند میلیون ساله در حوضه آبریز دریای خزر اطلاعات کافی در دست نیست. زیرا تغییرات خشکیها در این دوره‌های بلند مدت، تغییرات اقلیمی را در بین خود جای داده است. بنابراین لازم است که تغییرات در مقیاس دوره‌های زمین شناسی و زیر دوره‌های آنها پرسی شوند تا از این طریق بتوانیم تغییرات عمده اقلیمی را در آثار تغییرات زمین شناسی مشخص نماییم.

بعضی از پژوهشگران سطح دریای خزر را در عصر مربوط به آخرین دوره سرد یخچالی و ۵۰ - ۵۵ متر بالاتر از سطح کنونی (سال ۱۳۶۷ ه.ش) آن می‌دانند (Cf., W.C. Brice و P.Roynon ۱۹۷۸ م). در واقع زمانی که سطح دریاهای آزاد خیلی پایین‌تر از سطح کنونی بوده (دوره‌های یخچالی)، سطح دریای خزر بالا آمده است. پس

نگاره (۲): نمودار مدل رفتار نوسانی سطح آب دریای خزر در دوره تاریخی (تئیه و ترسیم: قانقرمه)

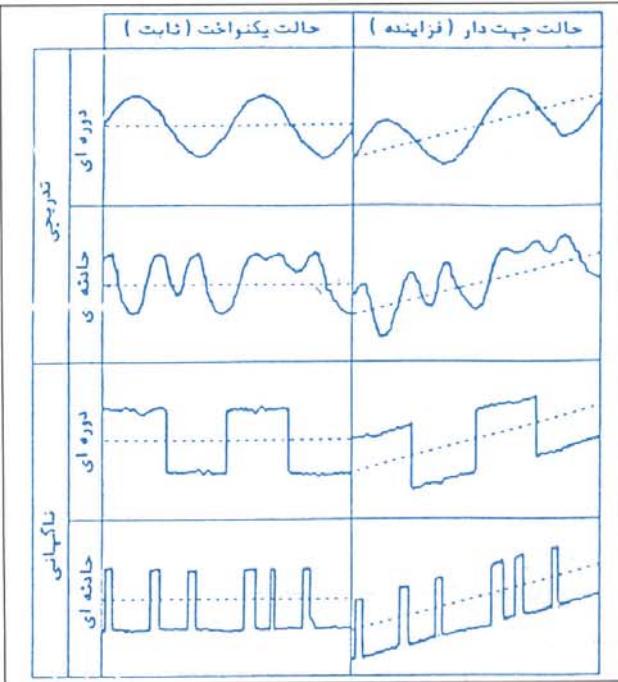
تفییرات مقدار واردات حوضه و لگا در هنگام منجمد بودن، و جاری بودن رودخانهای روسیه پرداخته است. او به این نتیجه رسید که این تغییرات متناویاً در هر ۳۰-۳۵ سال تکرار می‌گردد و طبق نظریهٔ میزور سالهای گرم و خشک عبارت بودند از سالهای ۱۷۶۰، ۱۷۶۵، ۱۷۹۰، ۱۷۹۵ و ۱۸۵۰ م. و سالهای سرد و طبیعی رودخانه‌ها عبارت بودند از سالهای ۱۷۴۰، ۱۷۷۵، ۱۷۸۵، ۱۸۴۰، ۱۸۱۰ و ۱۸۸۰ م. Berg نیز نتایج بررسیهای خود را در یک دوره تاریخی برای دریای خزر در مقاله سال ۱۹۳۴ م. بچاب رساند و با استفاده از نقشه و اسناد قدیمی و متعلق به سالهای ۱۸۳۰-۱۸۵۰ م و آمارهای بثبات رسیده از سال ۱۸۳۰ م به بعد به نوعی سیکلها مشخص با حداکثری تاریخی نسبی سطح دریا در سالهای ۱۶۵۰، ۱۷۷۰ و ۱۹۰۰ م و حداقلها نسبی سطح دریا نزدیک به سالهای ۱۵۹۰، ۱۷۱۰ و ۱۸۴۰ م پرداخته است و بدین ترتیب طول متوسط هر سیکل را ۱۲۰ سال دانسته است.

آنچه از مطالعهٔ تغییرات پدیده‌های سطح خورشید و همچومنی آن با بعضی از تغییرات پدیده‌های طبیعی و به خصوص دریاهای تاریخی به خوبی اثر عامل اقلیمی را در نوسان سطح آب خزر در دوره‌های تاریخی مشخص می‌کند. همچنین نمودار دوهزار ساله کیلگاه تیز این امر را تأیید می‌کند (به نگاره ۱ رجوع شود). در کل نمودار دو هزار ساله کیلگاه چند نوع نرخ نوسانی را نشان می‌دهد. نرخ نوسانی بلند مدت که از قرون دوم قبل از میلاد تا قرن هفتم بعد از میلاد که در آن سطح دریا در هر قرن ۴۰ سانتی‌متر افت داشته است، واز قرن هفتم میلادی تا کنون در هر قرن ۳۰ سانتی‌متر بالا آمده است. در این دوره بیشترین نواتر سطح آب خزر رقومهای -۲۵ تا -۲۷ متر می‌باشد و دامنه اصلی تغییرات آن بین رقومهای -۲۴ تا -۳۰ متر

بعضی از رفتار دوره‌های پدیده‌های محیطی را نشان می‌دهد، از جمله آن می‌توان به همبستگی زیاد میان چرخه ۱۱ ساله و سطح آب دریاچه ویکتوریا، فعالیت رعد و برق در انگلستان، همچنین حلقة رشد درختان و مثالهای دیگری که مطالعه شده‌اند اشاره نمود. آنچه در این مقاله از اهمیت زیادی برخوردار است انطباق دوره‌های بلند مدت این چرخه با تغییرات تاریخی اقلیمی است، از جمله وقایع مهمی که با سیکل بلند مدت فعالیت خورشید (۸۰ تا ۹۰ ساله) همبستگی دارند می‌توان وقوع سینهندان کوتاه مدت از سال ۱۶۴۵ م تا سال ۱۷۱۵ م و همچنین تغییرات دوره‌ای ذوب هسته‌های یخی دراعقام زیاد که در سالهای ۱۷۷۰، ۱۸۵۰، ۱۹۴۰، ۱۹۵۰ م در ایسلند مشاهده شده را ذکر نمود که همانگاه با سیکل ۸۰ ساله تا ۹۰ ساله لگمهای خورشیدی است. اخیراً دانشمندان دانمارکی شواهد بسی جرون و چراپی مبنی بر اینکه تغییر در فعالیتهای خورشید، در مقابله زمانی چندده سال، بردمای زمین اثر می‌گذارد ارایه داده‌اند.

بنابراین لازم است که تغییرات سطح آب دریای خزر را در دوره‌های ۸۰ تا ۹۰ ساله مورد مطالعه قرار داد تا معلوم گردد که با تغییرات بلندمدت فعالیت خورشید رابطه دارند یا نه؟

رفتار نوسانی دریای خزر در دوره‌های تاریخی در مورد نوسان سطح دریای خزر وسحۀ رفتار آن، مطالعات مختلف انجام شده و نظریه‌های گوناگونی ارایه گردیده است. در سال ۱۸۹۰ م تحقیقات و مطالعات بروفسور بروکنر تحت عنوان "تغییرات آب و هوا" انتشار یافت. وی به تحقیق و مطالعه دریاچه تغییرات اندازه سطح دریا با

نگاره (۳): طرح طبقه بندی رفتار واقعی سیستم های زیستومورفیک در طول زمان، از پیش هاگت (اوونق، سال ۱۳۷۳ م. ش.).

(۸) کاویانی، محمد رضا؛ آب و هوای ایران، جزوء درسنی،

دانشگاه اصفهان، گروه جغرافیا، سال ۱۳۷۱ ه. ش.

(۹) کلیگ، ر.ک.، متوجه شمس، ع؛ پیش بینی تغییرات

سطح آب دریای خزر، وزارت نیرو، مرکز مطالعات

و تحقیقات منابع آب دریای خزر، سال ۱۳۷۲ ه. ش.

(۱۰) جازوف، ثون، مترجمان خسرو خوشی و تجویر

گوگوشولیان؛ خشم خورشید، مجله رشد زمین شناسی،

شماره ۱۱۰، سال ۱۳۶۸ ه. ش.

(۱۱) محمودی، فرج...؛ تحولات ناهمواریهای ایران در

کوادرنر، مجله پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۲۳، سال

۱۳۶۷ ه. ش.

(۱۲) ملتمی، بهرام (متراجم)؛ اثر جرخه خورشیدی بر آب

و هوای زمین، مجله جوام، شماره ۹، سال ۱۳۷۱ ه. ش.

(۱۳) مختاری، مصطفی؛ تغییرات سطح آب دریای خزر،

نشریه فنی برق، شماره ۲،

پاورپوینت:

(۱) میکل بر وکتر برای بازسازی دوره‌های قبلی با توجه به

دادهای موجود اغیار داشته است ولی پیش بینی دی

درست است آب در تابستانه است.

(۲) توضیح: به معنی عمل منظم و هماهنگی که تکرار

3) Model می شود است.

می باشد. در دامنه نوسانی دوهزار ساله، یک سری تغییرات دیگر مشاهده می شود که طول آخرین مرحله آن حدود ۳۰۰ ساله است و شبیه تغییرات قبلی، سطح تراز آب بین ۲۴ - ۳۰ متر می باشد. در دامنه این دوره نیز، نوسانات ۸۰ تا ۱۰۰ ساله نمایان می شود که دامنه نوسانی این دوره در حدود ۲۵ - ۲۷ متر می باشد و در واقع پیشترین نواتر سطح آب را می توان در این حدود مشخص کرد. آمار دوره ثبت ابرازی تراز آب ۱۵۰ سال اخیر و همچنین آماری که با استفاده از محاسبتگر لکه‌های خورشیدی (میانگین متحرک ۱۱ ساله) با تراز آب از سال ۱۷۷۰ تا سال ۱۸۴۰ بدست آمد: (به نگاره ۲ رجوع شود): تغییرات نمودار ۲۰ ساله تراز آب را سال به سال مورد تأیید قرار داده است، پس از این سال مقایسه و تطبیق نمودارهای ۲۰۰۰ ساله و ۲۲۰ ساله، می توان برای تقریباً ۳۰۰ ساله ریتم (Rhythm) نوسان مشخص را تعیین نمود که در پیشترین نواتر سطح آب یک دوره ۸۰ تا ۱۰۰ ساله را نیز مشخص نمود.

نتیجه گیری

پس چنین می توان نتیجه گیری نمود که نوسان سطح آب دریای خزر از الگوی رفتاری خاصی پیروی می کند. این رفتار نوسانی با یکی از الگوهای رفتار نوسانی سیستم های زیستومورفیک پیشگوی است: (به نگاره ۳ رجوع شود): مطابقت می نماید. هاگت، سال ۱۹۹۰ م: جهت رفع پرسخی محدودیتهای نگرش سیستمی و ایجاد روند واقعی رفتار سیستم های محیطی در طول زمان، طبقه بندی خاصی از فرآیند را ارایه داده است. این طبقه بندی بر سه ویژگی از فرآیند یعنی نوع (واقع گرایانه در مقابل ناواقع گرایانه)، ترتیب (تدریجی در مقابل ناگهانی) و توالی (صادقی در مقابل دوره ای) استوار می باشد. پایه این در مقایسه با این مدلها (Model(s)) رفتار نوسانی دریای خزر در حال حاضر از یک حالت "تدریجی - حادثه ای" برخوردار است که بایک روند روند فرآینده در دوره ۳۰۰ ساله مشخص می شود. □